

Sygn. akt III Ca 1356/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Teresa Kołeczko - Waclawik

Sędzia SO Andrzej Dyrda

SR (del.) Roman Troll (spr.)

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko D. J.

o alimenty

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt IV RC 906/13

1. ***oddala apelację w części zaskarżającej zawarte w punkcie 4 wyroku rozstrzygnięcie o oddaleniu powództwa za okres od 11 lipca 2014 roku do 14 października 2014 roku;***
2. ***umarza postępowanie w pozostałym zakresie;***
3. ***odstępuje od obciążenia powoda kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym.***

SSR (del.) Roman Troll SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 1356/14

UZASADNIENIE

Pozwem z 30 września 2013 roku powód K. J. wniósł o alimenty od pozwanego D. J., w kwocie po 800 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podniósł, że rodzice są w faktycznej separacji, a pozwany pomimo wysokich dochodów nie wspiera go finansowo, zaś jego matka osiąga niewielkie dochody, a koszt utrzymania powoda wynosi ok. 1200 zł plus koszty użytkowania mieszkania.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, z kolei na rozprawie w dniu 13 listopada 2013 roku uznał żądanie pozwu do kwoty po 400 zł miesięcznie. Strona powodowa, początkowo wyraziła zgodę na takie ukształtowanie obowiązku alimentacyjnego, z czego jednak się wycofała, oświadczając, że jest skłonna zawrzeć ugodę na kwotę 650 zł miesięcznie, na co z kolei strona pozwana nie wyraziła zgody.

Strona powodowa pismem procesowym z dnia 26 maja 2014 roku, ostatecznie sprecyzowała swoje żądanie wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimentów w wysokości:

- 800 zł miesięcznie od 1 lipca 2013 roku do 13 listopada 2013 roku,
- 350 zł miesięcznie od 13 listopada 2013 roku do 31 maja 2014 roku,
- 800 zł miesięcznie począwszy od 1 czerwca 2014 roku.

Domagano się również zasądzenia od pozwanego 4 ton węgla rocznie, z dostarczeniem ich powodowi do 31 stycznia każdego roku począwszy od 2014 roku. Nadto treścią powództwa objęto również wnioski o upoważnienie matki małoletniego do pobierania bezpośrednio u pracodawcy pozwanego świadczeń z funduszu socjalnego, należnych małoletniemu.

Na rozprawie w dniu 26 maja 2014 roku pozwany uznał, żądanie do kwoty po 400 zł miesięcznie i jedną tonę węgla, nadto uznał także żądanie w zakresie upoważnienia matki do pobierania świadczeń z funduszu socjalnego bezpośrednio z zakładu pracy.

Wyrokiem 3 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy w Rybniku zasądził od pozwanego D. J. na rzecz małoletniego powoda K. J. alimenty w kwocie po: 250 zł miesięcznie, począwszy od 30 września 2013r. do 12 listopada 2013r., 50 zł miesięcznie począwszy od 13 listopada 2013r. do 30 czerwca 2014r., 500 zł miesięcznie począwszy od 1 lipca 2014r. płatne z góry do dnia 15 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności każdej raty do rąk matki M. J. (pkt 1); zasądził od pozwanego na rzecz powoda deputat węglowy w wysokości 1,5 tony węgla rocznie, z obowiązkiem dostarczenia węgla do końca września każdego roku kalendarzowego do miejsca zamieszkania małoletniego na własny koszt (pkt 2); upoważnił matkę małoletniego powoda M. J. do pobierania świadczeń z funduszu socjalnego zakładu pracy pozwanego, należnych małoletniemu (pkt 3); w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt 4); zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 744 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt 5); odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi (pkt 6); wyrokowi w punkcie 1 i 2 nadał rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności (pkt 7).

Orzeczenie to zapadło przy następujących ustaleniach faktycznych: powód jest dzieckiem pozwanego i M. J., jego rodzice nadal są małżeństwem, ale pozostają w faktycznej separacji, strony nie prowadzą wspólnie gospodarstwa domowego, obecnie wyłącznie pozwany posiada pracę zarobkową. Rodzice powoda nie mieszkają razem. Obecnie pomiędzy nimi nie toczy się sprawa o rozwód, ani o separację. Matka małoletniego powoda ma 24 lata, z zawodu jest sprzedawcą, do listopada 2013 roku prowadziła własną działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży kosmetyków naturalnych, która to działalność nie przynosiła zysku, początkowo nie mogła zamknąć tej działalności i zarejestrować się w urzędzie pracy, albowiem na rozpoczęcie działalności pobrała dotację z urzędu pracy i gdyby przerwała tę działalność, to wówczas musiałaby zwracać pobraną dotację; po upływie wyznaczonego terminu, ze względu na nierentowność firmy, postanowiła zakończyć prowadzoną działalność. Dotychczas na własną rękę poszukiwała pracy, rozsyłając w tym celu CV. Postanowiła również zarejestrować się w urzędzie pracy. Małoletni powód ma obecnie 5 lat i uczęszcza do przedszkola. Na koszty utrzymania powoda jego matka przeznaczona: żywienia 300 zł miesięcznie; odzież średnio 150 zł (w okresie zimowym 200 zł, a w pozostałym mniej) miesięcznie; środki czystości, kosmetyki 100 zł miesięcznie; przedszkole 220 zł miesięcznie; koszty leczenia 80 zł raz na dwa miesiące; ubezpieczenie powoda 50 zł rocznie; wyprawka przedszkolaka 30 zł rocznie. Małoletni powód mieszka wraz z matką, babcią macierzystą, prababcią oraz ciocią i wujkiem. Na koszty utrzymania mieszkania składają się kwoty: prąd 180 zł płatne co dwa miesiące, gaz 90-100 zł miesięcznie, woda i ścieki około 470-490 zł miesięcznie. Mieszkanie ogrzewane jest węglem, średnio roczne zapotrzebowanie to około 10 ton, a cena tony to około 600-700 zł, co łącznie stanowi wydatek około 6500 zł rocznie (tj. śr. 540 zł miesięcznie). W przeliczeniu na jednego mieszkańca to około 210 zł. Dodatkowo w mieszkaniu opłacany jest internet w kwocie 71,80 zł miesięcznie (opłacany po połowie przez matkę małoletniego powoda i jej brata). Łączny miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda wynosi ok. 1000-1050 zł.

Pozwany ma 24 lat, obecnie zatrudniony jest na kopalni w K., gdzie zarabia netto 4000 zł miesięcznie (w tym zasadnicze wynagrodzenie oraz nagroda barbórkowa, 14-sta pensja, premie, wczasy pod gruszą, bilet z karty górnika oraz świadczenia socjalne i węgiel wypłacany co miesięcznie po 414,67 zł (pozwanemu przysługuje 8 ton rocznie). Nadto otrzymuje on bony żywnościowe w wysokości 14,90 zł, przy czym należą się one za przepracowaną dniówkę. Mieszka z rodzicami, którym na utrzymanie mieszkania przekazuje 500 zł. Koszt jego wyżywienia wynosi 200 zł miesięcznie, zakupu odzieży 150 zł miesięcznie, dojazdu do pracy 500 zł miesięcznie. Na córkę z poprzedniego związku pozwany ma ustalone alimenty w wysokości 500 zł. Spłaca również wspólne zobowiązania swoje i matki powoda w wysokości 400 zł miesięcznie. Opłaca także telefon i telewizję cyfrową za łączną kwotę 160 zł miesięcznie. Ma stały kontakt z małoletnim powodem, w co drugi weekend. Obecnie przekazuje na utrzymanie małoletniego powoda kwotę 450 zł miesięcznie (ustaloną postanowieniem o zabezpieczeniu), wcześniej przekazywał matce małoletniego dobrowolnie niewielkie sumy pieniędzy i opłacał przedszkole powoda. Aktualnie poza 450 zł, nie przekazuje innych pieniędzy. Przy tym pozwany ostatnio kupił dziecku na urodziny prezent i buty. Łączne wydatki pozwanego wynoszą około 2400 zł.

Lokalne urzędy pracy dysponują ofertami zatrudnienia dla osób w zawodzie sprzedawcy.

Przy tak dokonanych ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy stosując regulację art. 133 k.r.o. oraz 135 k.r.o. orzekł jak w wyroku wskazując, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego stanowią podstawowe elementy dające podstawę do wydania orzeczenia w zakresie świadczeń alimentacyjnych. Określając status zarobkowy zobowiązanego nie opierał się wyłącznie na kwotach aktualnie osiągniętych dochodów, lecz przede wszystkim sprawdzał jego możliwości zarobkowe oraz to czy zostały one w pełni wykorzystane. Małoletni powód jest niesamodzielnym dzieckiem, które w pełni uzależnione jest od możliwości zarobkowych rodziców, jego matka swój obowiązek alimentacyjny realizuje w dużej mierze poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie, ale dysponuje również niewykorzystanymi możliwościami zarobkowymi - posiada doświadczenie w handlu, a lokalne urzędy pracy dysponują ofertami zatrudnienia w tym zawodzie, ma więc możliwość podjęcia pracy zarobkowej. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda to około 1000 zł i koszty te winni zaspokoić jego rodzice. Możliwości zarobkowe pozwanego są znacznie wyższe aniżeli matki małoletniego, dlatego też powinien w większym stopniu przyczyniać się do zaspokojenia potrzeb syna. Pozwany obecnie zarabia 4000 zł netto miesięcznie, otrzymuje także dodatkowo kartki żywnościowe, a na swoje utrzymanie (w tym spłatę zaległych zadłużeń) przeznacza 2400 zł miesięcznie, zatem kwota 500 zł miesięcznie nie będzie stanowić dla niego nadmiernego uszczerbku. O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych Sąd Rejonowy orzekł w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c. Z kolei uwzględniając potrzeby małoletniego powoda wskazał, że kwota 500 zł jest w stanie zabezpieczyć wyłącznie podstawowe potrzeby dziecka, a deputat węglowy i świadczenia socjalne pozwolą w znacznie szerszym zakresie realizować usprawiedliwione potrzeby małoletniego.

Natomiast oddalając powództwo Sąd Rejonowy miał na uwadze aktualne wydatki dziecka, możliwości zarobkowe matki małoletniego oraz fakt, że pozwany spotyka się z synem co również wiąże się z wydatkami pozwanego, zaś deputat węglowy oraz świadczenia socjalne, które zasądzone w niniejszej sprawie, pokryją koszty utrzymania małoletniego powoda w zakresie około 600-700 zł miesięcznie. Z kolei pozostałą część w ocenie Sądu powinna łożyć matka małoletniego. Sąd Rejonowy oddalił powództwo za okres od 1 lipca 2013 roku mając na względzie przekazywane przez pozwanego wówczas sumy pieniędzy, płacone rachunki oraz uiszczanie opłat za przedszkole, jak również ponad zasądzone kwoty, uznając żądanie powoda za wygórowane. Również żądanie 4 ton węgla rocznie jest wygórowane i nie zasługiwało na uwzględnienie.

O kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. , a na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, uznając iż winien on przede wszystkim zaspokoić potrzeby dziecka.

Wyrokowi w części dotyczącej roszczeń alimentacyjnych nadano rygor natychmiastowej wykonalności na zasadzie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., zaś klauzulę wykonalności na zasadzie art. 1082 k.p.c.

Apelację od tego orzeczenia wniósł powód zaskarżając go w punkcie 4 i ostatecznie ograniczając żądanie apelacji do orzeczenie za okres do 14 października 2014 roku. Zarzucił naruszenie art. 135 § 1 i 2 k.r.o. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przy istnieniu istotnej dysproporcji w możliwościach zarobkowych i majątkowych rodziców powoda oraz ich zaangażowaniu w opiekę nad małoletnim rozdzielenie obowiązku alimentacyjnego pozostawione jest dowolnej decyzji sądu bez zrelatywizowania go do tych dysproporcji. Zarzucił także naruszenie art. 233 k.p.c. i przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów poprzez newszechstronne rozważenie materiału dowodowego i pominięciu tego, że matka powoda przed kwietniem 2014 roku nie mogła podjąć innej pracy poza działalnością gospodarczą, a także przyjęcie, że pozwany uczestniczy w wychowaniu powoda w stopniu mogącym mieć wpływ na finansowy wymiar wykonywanego przez niego obowiązku alimentacyjnego, przyjęcie że od lipca 2013 roku do września 2013 roku potrzeby powoda zostały zaspokojone przez pozwanego. Zarzucił także sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych z zebrany w sprawie materiałem dowodowym polegającą na przyjęciu, że: uzasadnionym jest rozłożenie ciężaru obowiązku alimentacyjnego w stosunku 60/40, a dysproporcja pomiędzy zarobkami rodziców wynosi 80/20; matka powoda do kwietnia 2014 roku mogła partycypować w kosztach alimentacyjnych; pozwany realizuje obowiązek alimentacyjny także przez osobiste starania, a przecież widuje się z powodem raz na 2 tygodnie (część weekendu); za okres od lipca do września 2013 roku zostały zaspokojone potrzeby powoda przez pozwanego.

Przy tak postawionych zarzutach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 4 poprzez zasądzenie dalszych alimentów w kwotach po 650 zł od 1 lipca 2013 roku do 30 września 2013 roku; po 400 zł od 1 października 2013 roku do 12 listopada 2013 roku oraz po 300 zł od 13 listopada 2013 roku ostatecznie ograniczając to ostatnie żądanie do 14 października 2014 roku /k. 173/. Wniósł także o zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Sąd Okręgowy zważył,co następuje:

Wyrokiem częściowym z 19 marca 2015 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił apelację za okres do 10 lipca 2014 roku /k. 198/. W związku z tym część zarzutów apelacji dotyczących ustaleń w tym czasie stała się nieaktualna, albowiem co do nich odniesiono się w ustanych zasadniczych motywach rozstrzygnięcia, które w tym zakresie jest prawomocne.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy w zasadniczej części są prawidłowe i jako takie Sąd Okręgowy uznaje je za własne. Należy jednak zauważyć, że po wydaniu zaskarżonego wyroku doszło do prawomocnego orzeczenia rozwodu pomiędzy rodzicami małoletniego powoda, co nastąpiło wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z 14 października 2014 roku, w którym to także zasądzono alimenty od pozwanego na rzecz syna w kwocie po 500 zł miesięcznie upoważniając również jego matkę do pobierania świadczeń z funduszu socjalnego z zakładu pracy oraz zasądzając na jego rzecz deputat węglowy w wysokości 1,5 tony węgla rocznie. Jednocześnie po rozpoznaniu w apelacji od tego wyroku tylko w zakresie alimentów Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z 26 czerwca 2015 roku podwyższył zasądzone alimenty do kwoty po 1300 zł miesięcznie, albowiem po wydaniu wyroku z października 2014 roku u małoletniego wykryto ostrą białaczkę limfoblastyczną, która wywołała konieczność jego leczenia szpitalnego przez co przebywał on w okresie 8 miesięcy od dnia wydania wyroku z 14 października 2014 roku do czasu zamknięcia rozprawy apelacyjnej przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w miejscu zamieszkania jego matki tylko przez 2 miesiące, a jego leczenie zaplanowane jest do listopada 2016 roku i polega głównie na chemioterapii. Ustalono także wówczas, że orzeczeniem z 24 lutego 2015 roku małoletni został zaliczony do osób niepełnosprawnych na skutek niepełnosprawności zachodzącej od 14 listopada 2014 roku i wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia samodzielnej egzystencji, to jest korzystania z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych, a także wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. W 2015 roku małoletniemu przyznano także prawo do świadczeń pielęgnacyjnych w kwocie po 1200 zł miesięcznie, a od 1 stycznia 2016 roku do 29 lutego 2016 roku po 1300 zł miesięcznie, a także prawo do zasiłku pielęgnacyjnego, rodzinnego oraz dodatku do kosztów kształcenia i rehabilitacji w wysokości 80 zł miesięcznie od kwietnia 2015 roku do października 2015 roku

oraz jednorazowy dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego 2015/2016 w wysokości 100 zł /Akta Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. o sygn. II RC 947/14/.

Zastosowana przez Sąd Rejonowy ocena prawna także jest prawidłowa.

Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Rejonowy mieści się w granicach określonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c., nie została przekroczona granica swobodnej oceny dowodów, a wnioski co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów zgromadzonych w sprawie. Równocześnie Sąd Rejonowy poddał ocenie w sposób kompleksowy i właściwy cały materiał dowodowy zebrany w sprawie, a skarżący nie wykazał, że uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, tymczasem tylko takie uchybienia mogą być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów, nie jest bowiem wystarczające samo przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie, iż ocena sądu.

Nowe ustalenia faktyczne są bezsporne, a wynikają z wydanych rozstrzygnięć od października 2014 roku. Wobec ograniczenia apelacją zaskarżenia wydanego przez Sąd Rejonowy wyroku do 14 października 2014 roku mają one znaczenie tylko o tyle, że w istocie ustalono tam także, że do czasu wydania wyroku z 14 października 2014 roku nie było podstaw do kwestionowania ustalonego stanu faktycznego, który zmienił się dopiero z uwagi na zmianę okoliczności faktycznych powstałych po wydaniu wyroku w październiku 2014 roku, a związanych z chorobą małoletniego i większą koniecznością opieki nad chorym dzieckiem przez matkę.

Przy takich ograniczeniach apelacji oraz wydanym wcześniej wyrokiem częściowym obecnie do rozpoznania pozostaje tylko wyłącznie apelacja za okres od 11 lipca 2014 roku do 14 października 2014 roku, czyli za 4 miesiące. W toku postępowania nie wykazano, aby w jakimkolwiek zakresie zmieniły się okoliczności faktyczne w tym czasie co do tych ustalonych przez Sąd Rejonowy.

Odnosząc się więc do zarzutów apelacji należy wskazać, że część z nich z uwagi na ograniczenie tego okresu rozpoznania apelacji do czterech miesięcy w chwili obecnej jest nieaktualna. Natomiast trzeba zauważyć, że małoletni przebywał u pozwanego przez 2 weekendy w miesiącu, co powodowało, że ojciec musiał mieć także możliwość kupienia mu czegokolwiek oraz zapewnienia odpowiedniego utrzymania w tym okresie. Nie jest więc tak jak wskazuje się w apelacji, że w tym okresie powód nie przebywał w trakcie weekendów u pozwanego - sama matka powoda przesłuchiwana 26 maja 2014 roku wskazała, że pozwany co 2 tygodnie na weekendy zabiera powoda /k. 117/.

Rozłożenie obowiązku alimentacyjnego pomiędzy rodzicami musi uwzględniać także to, że pozwany uczestniczy nie tylko w świadczeniach alimentacyjnych regulowanych kwotowo w wysokości 500 zł miesięcznie, ale dodatkowo na rzecz powoda zasądzono także deputat węglowy i upoważniono jego matkę do pobierania świadczeń z funduszu socjalnego z zakładu pracy pozwanego. Sąd Rejonowy wycenił w sposób prawidłowy całość tych świadczeń na kwotę około 700 zł miesięcznie, co wskazuje na rozłożenie ciężaru pomiędzy rodziców małoletniego w stosunku 70/30, co wydaje się w takiej sytuacji prawidłowe. Nie można też abstrahować od osobistych kontaktów powoda i pozwanego odbywających się w weekendy zabierając dziecko do siebie. Trzeba także podkreślić, że w sprawie o alimenty istotne są usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe i majątkowe obowiązowanego. To w tym zakresie należy dokonywać ustaleń faktycznych. Jakiegokolwiek inne ustalenia nie są konieczne dla rozpoznania sprawy. Natomiast do świadczeń alimentacyjnych są obowiązani oboje rodzice.

Także matka powoda w tym czasie miała możliwość podjęcia zatrudnienia, bowiem nie była już zobligowana koniecznością prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto małoletni uczęszczał do przedszkola, co pozwalało jego matce na podjęcie zatrudnienia, a dodatkowo wskazuje, że nie przez cały okres doby matka osobiście miała pieczę nad dzieckiem, a przez dwa weekendy w miesiącu powód dodatkowo przebywał u ojca. To tylko wskazuje, że matka miała możliwości czasowe do podjęcia pracy musiała tylko zintensyfikować w tym zakresie czynności.

Dlatego też zarzuty apelacji są bezzasadne.

Biorąc powyższe pod uwagę na podstawie art. 385 k.p.c. należało oddalić apelację w zaskarżonym okresie czasu jako bezzasadną.

Rozstrzygnięcie w zakresie umarzającym postępowanie zapadło na podstawie art. 445 § 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy w sprawie rozwodowej nie orzekał w przedmiocie zabezpieczenia świadczeń alimentacyjnych pomiędzy stronami, ale ograniczenie apelacji /k. 173/ spowodowało niemożliwość orzekania w tym zakresie poza 14 października 2014 roku (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 1995 r., sygn. akt III CZP 86/95, opublik. w OSNC1995/11/161).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014 r., poz. 1025 ze zm.) albowiem powód jest małoletnim dzieckiem pozwanego, dochodził świadczeń alimentacyjnych, a obecnie przechodzi proces leczenia i wszystkie środki powinny być ukierunkowane na jego wyleczenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Teresa Kołeczko-Waławik SSO Andrzej Dyrda